

ת"פ 15968/03/15 - מדינת ישראל, משטרת ישראל נגד שמעון אלפסי

בית משפט השלום בירושלים

28 ספטמבר 2016

ת"פ 15968-03-15 מדינת ישראל נ' אלפסי

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל על ידי ענף תביעות משטרת
ישראל

המאשימה

נגד

שמעון אלפסי על ידי ב"כ עוה"ד שמואל
אלבראנס

הנאשם

גזר דין

האישום

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 שבוצעה כלפי מר א א (להלן: "המתלון").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 6.6.14 רכב המתלון על אופנועו ונאלץ לבלום בפתאומיות במטרה למנוע התנגשות עם האופנוע שלפניו (להלן: "אופנוע 2").

אופנוע 2 נעצר בהמשך הרחוב ליד אופנועו של המתלון והגב' ספיר אלפסי שהייתה רכובה על אופנוע 2, צעקה על המתלון ועל אופן נסיעתו.

מיד לאחר מכן הגיע הנאשם שהיה רכוב על אופנועו, ניגש אל המתלון ונגח בפניו כשקסדה לראשו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם למתלון חתך באף שהצריך הדבקה.

תסקיר שירות המבחן

2. הנאשם בן 24 שנה, נשוי ואב ל-2 ילדים בגילאי שנה ו-3 חודשים, מתגורר עם משפחתו בשכירות.

שירות המבחן ערך תסקיר מיום 6.9.16 בעניינו של הנאשם. מתסקיר זה עולה כי הנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית, חמה ותומכת. לאורך שנות ילדותו לא התעוררו קשיים או בעיות מיוחדות בתפקודו של הנאשם, זאת עד להגיעו לגיל 14

עמוד 1

שנה, אז נפטר אביו ממחלה.

בתסקיר תואר קשר מיטיב בין הנאשם לבין אביו ופטירתו הפתאומית של האב נחוותה אצל הנאשם כאירוע משברי, בעקבותיו התקשה לשמור על יציבות במסגרות הלימוד וחבר לנערים שתפקודם בעייתי.

הנאשם גויס לצבא בגיל המתאים, הוכר כחייל בודד עם ניתוק הקשר בינו לבין אמו בעקבות חזרתו בשאלה והחלטתו להתגייס. שירותו הצבאי עבר ללא בעיות מיוחדות, והנאשם זכה להערכה ממפקדיו על תפקודו.

בגיל 22 שנה התמסד הנאשם בקשר נישואין וכאמור, כיום הוא אב ל-2 ילדים. הנאשם בעל עסק עצמאי בתחום הבנייה, בו הוא מנהל צוות של כ-20 עובדים ולאחרונה נרשם ללימודי קבלן במטרה להיות מוכר כ"קבלן רשום".

בהתייחס לעבירה בה הורשע, נטל הנאשם אחריות מלאה על ביצועה והביע חרטה.

שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירה עמדו חוסר בשלות ואימפולסיביות, אך כיום נמצא הנאשם בשלב בוגר בחייו, המבטא שאיפה לתפקוד תקין ולעצמאות. הנאשם עסוק בבניית עתידו כאב העומד בראש משפחה ואחראי לפרנסתה, כאשר משקיע מירב כוחותיו ומשאביו בעסק שהקים.

עוד התרשם השירות כי ניהול ההליכים המשפטיים נגד הנאשם מהווים גורם מרתיע עבורו וחידדו את גבולות האסור והמותר - כל אלו מהווים גורמי סיכוי לשיקומו של הנאשם ולהימנעותו מהתנהגות עבריינית בעתיד.

בנסיבות אלו, נוכח גילו הצעיר של הנאשם, החרטה שהביע והאחריות שנטל ובשל החשש כי הרשעה תפגע בעתידו ותמנע את רישומו כקבלן רשום, ממליץ שירות המבחן על הימנעות מהרשעתו של הנאשם בדין, תוך השתתפותו של צ"צ בהיקף של 140 שעות בפיקוח שירות המבחן.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בפתח טיעוניה לעונש התייחסה המאשימה לנסיבות המקרה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירה.

משלא הוכיח הנאשם קיומה של פגיעה עתידית ממשיית שתגרור הרשעתו, עתרה המאשימה להרשיע את הנאשם ולהשית עליו מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, קנס ופיצוי כספי.

מנגד, ציין הסנגור בטיעונו לעונש את הודאתו של הנאשם בעבירה והאחריות שנטל על ביצועה ואת התסקיר החיובי שהוגש בעניינו. כן ציין ב"כ הנאשם את חלופת הזמן ממועד ביצוע העבירה מבלי שנפתחו תיקים פליליים נגד הנאשם.

הסנגור הפנה לקביעת שירות המבחן בתסקיר, לפיה הרשעתו של הנאשם תפגע בתעסוקתו בעתיד ועותר לאמצה

ולהימנע מהרשעתו של הנאשם בדין.

דין וגזירת דין

4. כאמור, הנאשם הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר בבסיסה זכותו של הציבור להגנה על חייו ועל שלמות גופו. במקרה שבפניי, ומבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, מדובר בפגיעה קלה נוכח הנזק שנגרם למתלונן.

בית משפט העליון חזר פעמים רבות על החומרה הרבה שבעבירות אלימות ועל הצורך למגר את תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית (ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן**; ע"פ 3277/10 **אגבריה נ' מדינת ישראל**; ע"פ 4173/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**).

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה ואלימות רחבה ומשתנה בין היתר ביחס לזהות התוקפים, הקרבה ביניהם והרקע לתקיפה. בחינת הפסיקה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים נפסקו עונשים הנעים בין מאסר מותנה לבין מאסר למספר חודשים, שאפשר שירוצה בדרך של עבודות שירות (ת"פ (פ"ת) **8439-08-09 מדינת ישראל נ' דן עמנואל פלדמן**; ת"פ **29730-02-12 מדינת ישראל נ' טגיי**; ת"פ **1646-09 מ"י -משטרת אילת נ' סביליה**; ת"פ **36277-04-11 (שלום אשדוד) מדינת ישראל נ' אביטבול**; ת"פ **27309-09-11 מדינת ישראל נ' עטייה**; ע"פ (מח' מרכז) **41309-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל**).

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שמדובר באלימות ספונטנית ולא במעשה מתוכנן מראש וכן לנזק שנגרם למתלונן.

בהתחשב בנסיבות המקרה שבפניי, בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם הינו בין מאסר מותנה למאסר למשך חודשים בודדים, שאפשר כי ירוצה בדרך של עבודות שירות.

שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם

5. הנאשם עתר לביטול הרשעתו בדין. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל לנקבע כי הימנעות מהרשעה תיעשה בצמצום, בהצטבר שני גורמים: האחד- סוג העבירה מאפשר "ויתור" על הרשעה, והשני- יש בהרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

ככלל, נעשה שימוש באפשרות של ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה מקום בו קיים חוסר פרופורציה קיצוני בין עוצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית הכללית כתוצאה מההרשעה (ראה: רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל).

בנסיבות המקרה שבפניי, לא הובאו ראיות לפגיעה קונקרטית במקור פרנסתו הנוכחי של הנאשם או בזכאותו להירשם

כ"קבלן רשום", כפי שטען. עיון בחוק רישום קבלנים, אף אינו מאשש טענה זו, כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן. לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשת הסניגור שכן האינטרס הציבורי במקרה שלפנינו גובר על האינטרס האישי של הנאשם. לא יעלה על הדעת שהליך פלילי באירוע מעין זה בו פגע הנאשם במתלונן עת נגח בו בפניו בקדסה וגרם לו חבלה, יסתיים ללא הרשעה. בנסיבות העניין, אני מותיר את ההרשעה על כנה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

6. כפי שצוין לעיל, הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירה ונטל אחריות על ביצועה.

הנאשם ביצע את העבירה בהיותו צעיר, בן 22 שנה וממועד ביצוע העבירה לפני כשנתיים, לא נפתחו תיקים פליליים נגד הנאשם.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד, שירת בצה"ל וכיום הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין הכולל תעסוקה, חיי משפחה, ולפי האמור בתסקיר נרשם הנאשם ללימודים. הנאשם חש אחריות למשפחתו ומבטא שאיפות נורמטיביות לעתיד.

שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם והסיכוי להישנות התנהגות עבריינית בעתיד הינו נמוך.

בנסיבות אלו, ראיתי "למקם" את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם ואני דן אותו לעונשים הבאים:

1. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות על פי תוכנית שתוכן על ידי שירות המבחן תוך 21 יום ותדווח לבית המשפט ללא צורך בקיום דיון נוסף.

2. 3 חודשי מאסר על תנאי והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות.

3. פיצוי למתלונן אריאל אהרן בסך 2,500 ₪. על פי טענת הנאשם הסכום שולם למתלונן באופן ישיר. על כן ימציא הנאשם תוך 10 ימים אישור מהמתלונן על קבלת הסכום, ללא צורך בקיום דיון.

4. בנסיבות העניין לא ראיתי לנכון להטיל על הנאשם קנס כספי.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ו, 28 ספטמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה עוה"ד דינה דוד, הנאשם וב"כ עוה"ד שמואל אלברנס.